

In memoriam

Iuliean-Vasile ASAFTEI

O adâncă tristețe ne-a cuprins la aflarea neașteptatei vești că dragul nostru coleg, membru al comunității noastre academice, Iuliean-Vasile ASAFTEI, nu mai este printre noi, din data de 16 iunie 2024.

Colegul nostru s-a născut la 11 decembrie 1961, în comuna Stolniceni-Prăjescu, județul Iași, într-o familie de oameni muncitori, cu viață morală deosebită. După absolvirea Liceului Industrial de Chimie din Iași, a urmat cursurile Facultății de Tehnologie Chimică, secția Chimie Fizică 4 ani, promoția 1986.

La terminarea facultății, a predat ca profesor stagiar de chimie în satul Oțeleni, județul Iași, povestind cu umor despre condițiile grele din satele acelor ani, dar pe care le trata cu entuziasmul tinereții.

Din octombrie 1990, a fost angajat ca asistent universitar la Facultatea de Chimie a Universității Alexandru Ioan Cuza din Iași, iar din 1996 a lucrat în calitate de lector universitar în același colectiv al facultății, Chimia Materialelor.

Și-a susținut teza de doctorat în anul 1998 cu titlul „*Zeoliți Înalt Silicioși Substituți Izomorf-Catalizatori pentru Aromatizare*”, coordonator științific Prof. Univ. Dr. Nicolae BĂLBĂ, obținând titlul științific de Doctor în Chimie, Specializarea *Știința Materialelor*.

În întreaga sa carieră a continuat să activeze în același domeniu al cercetării științifice, căpătând o înaltă specializare evidențiată în cele 6 cărți publicate și 50 de articole publicate în reviste prestigioase, cotate ISI.

De precizat că acest domeniu științific de activitate se pretează și la aplicarea directă în industrie, ceea ce colegul nostru a realizat-o cu brio, atât prin cele trei brevete de invenție, unul medaliat cu aur la o expoziție internațională de la Bruxelles, cât și prin participarea la 10 proiecte naționale de cercetare-dezvoltare-inovare.

Bazat pe această pregătire deosebită, în întreaga carieră didactică a predat disciplina *Cataliză Eterogenă*. A fost un cadru didactic devotat, apropiat de studenți, bine pregătit și cu un har aparte în activitatea profesională. Știa să stimuleze ambiția, dar și să aplice ironia drastică atunci când studenții ignorau folosirea unor cunoștințe dobândite anterior la integrarea celor noi.

Avea o cultură generală bine fundamentată, fiind un mare pasionat de istorie. Era o plăcere să îl asculți în întâlnirile neformale prilejuite de sărbători ale celor din colectiv. Ca prieten, a fost unul extrem de altruist, punând înaintea interesului propriu susținerea și ajutorul pentru cei apropiați, neglijându-se de multe ori pe sine!

De asemenea, fost un tată extrem de atașat de Maria, unica fiică, dar și de soția lui, Iuliana, cu care a avut o relație deosebit de afectuoasă.

Dumnezeu să îl ierte și să îl odihnească în pace! Drum lin printre stele, Domnule Profesor!